

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 83.176 van 27 oktober 1999

A. 68.649/VI-13.196

In zake : **ANDRY** Freddy,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Xavier MAINDIAUX, advocaat,
rue de la Terre du Prince 17
7000 Bergen,

tegen :

de Stad Bergen,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. François DAOUT, advocaat,
rue du Onze Novembre 9
7000 Bergen.

Tussenkommende partij :

DUVEAU Xavier,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Michel FAVART en
Mr. Pierre FAVART, advocaten,
rue de la Réunion 10
7000 Bergen.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 23 april 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Freddy ANDRY de nietigverklaring vordert van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Bergen d.d. 11 december 1995 waarbij beslist wordt Xavier DUVEAU bij arbeidsovereenkomst aan te werven als adjunct-ingenieur bij de directie Technische Diensten;

Gezien het op 6 november 1996 ingediende verzoekschrift waarbij Xavier DUVEAU vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 22 november 1996 waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 28 januari 1999 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 juli 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 20 oktober 1999;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. SIMPELAERE, loco Mr. MAINDIAUX, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. DAOUT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, industrieel ingenieur, hoofdconducteur der Wegen was bij de Stad Bergen; dat hij zich in september 1994 heeft aangemeld voor de tijdelijke uitoefening van het ambt van directeur der Wegen; dat de tussenkomen de partij, die over een diploma van burgerlijk ingenieur beschikt en die geen personeelslid was van de verwerende partij, op 2 september 1994 ook gesolliciteerd heeft naar dat ambt; dat hij op 10 november 1994 bij arbeidsovereenkomst in dat ambt is aangeworven; dat nadat die aanstelling op 9 maart 1995 door de bestendige deputatie is vernietigd, aan zijn contract op 23 maart 1995 een einde is gemaakt, met een opzegging van zeven dagen; dat die tussenkomen de partij evenwel op 30 maart 1995 opnieuw bij arbeidsovereenkomst in dienst genomen is als burgerlijk ingenieur voor de periode van 1 april tot 31 december 1995 en, zoals blijkt uit een dienstnota van de burgemeester en de gemeentesecretaris d.d. 1 september 1995, sedert die hernieuwde aanstelling tewerkgesteld is bij de directie Technische Diensten, met inbegrip van de wegen, onder de leiding van hoofdingenieur-directeur BENRUBI; dat verzoeker tegen die hernieuwde aanstelling een beroep heeft ingesteld waarover in arrest nr. 81.015 van 16 juni 1999 evenwel tot de afstand van geding wordt besloten, aangezien verzoeker niet binnen de hem toegemeten termijn gereageerd heeft op het verslag van de auditeur, waarin de afwijzing van dat beroep wordt voorgesteld; dat het college van burgemeester en schepenen op 11 december 1995 de alhier bestreden beslissing genomen heeft om de contractuele aanstelling van de tussenkomen de partij als burgerlijk ingenieur te verlengen "met ingang van 1 januari 1996 tot de datum van de goedkeuring van de nieuwe personeelsformaties en rechtspositieregelingen waarin wordt voorzien overeenkomstig de algemene - herziening van de weddeschalen"; dat die nieuwe personeelsformatie, waarin onder meer de betrekkingen begrepen zijn van directeur-generaal, adjunct-directeur-generaal en eerste attaché, waaronder ook die van "eerste

attaché (burgerlijk ingenieur)" van de dienst der Wegen, op 10 september 1996 door de gemeenteraad is aangenomen en op 14 november 1996 door de toezichthoudende overheid is goedgekeurd; dat het nieuwe administratief en geldelijk statuut van het niet-onderwijzend personeel op 4 maart 1997 door de gemeenteraad is aangenomen en op 5 juni 1997 door de toezichthoudende overheid is goedgekeurd; dat daarin inzonderheid wordt bepaald, enerzijds, dat de betrekking van eerste attaché verantwoordelijk voor de Wegen ("tech.20") overeenstemt met de specifieke graad A4 en dat alleen de houders van een diploma van "burgerlijk bouwkundig ingenieur" via aanwerving daarvoor in aanmerking komen en, anderzijds, dat de betrekking van adjunct-directeur-generaal overeenstemt met de specifieke graad A5 en dat alleen de houders van een "diploma van burgerlijk ingenieur" via aanwerving daarvoor in aanmerking komen; dat met beroep A. 76.547/VI-14.352, waarin thans uitspraak gedaan wordt met arrest nr. 83.177, de nietigverklaring gevorderd wordt van dat nieuwe statuut; dat verzoeker naar aanleiding van de aanneming van die nieuwe bepalingen overgeplaatst is naar het grondbedrijf van de stad, in de hoedanigheid van specifiek attaché met ingang van 1 april 1997, terwijl de tussenkomenende partij op 30 juni 1998 door de gemeenteraad in vast dienstverband aangesteld is in de functie van adjunct-directeur-generaal van de technische diensten, met ingang van 1 juli 1998;

Overwegende dat de verwerende partij de onontvankelijkheid opwerpt van het beroep wegens verlating; dat zij betoogt dat het verzoekschrift ingediend is meer dan zestig dagen nadat verzoeker, die werkzaam was in het kantoor dat naast dat van de tussenkomenende partij gelegen is, "praktisch onmiddellijk kennis genomen moet hebben van de bestreden beslissing, en uiterlijk op 2 of 3 januari (1996)", te meer daar hij wist dat de aanstelling van de tussenkomenende partij op 30 maart 1995 ten einde zou lopen op 31 december 1995; dat

de tussenkomende partij van haar kant dezelfde exceptie laat steunen op de overweging dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij pas begin april 1996 kennis gekregen heeft van de bestreden handeling, beweerdelijk na ontvangst van de memorie van tussenkomst die is neergelegd in de zaak die het voorwerp heeft uitgemaakt van het voornoemde arrest nr. 81.015; dat de tussenkomende partij stelt dat verzoeker namelijk toegeeft in januari 1996 te hebben vastgesteld dat zij aanwezig was en nog steeds werkzaam was in de kantoren van de administratie, meer bepaald in het kantoor dat aan het zijne grenst en waarin hijzelf voordien gedurende meer dan twee jaar gewerkt had; dat de tussenkomende partij daaruit afleidt dat verzoeker niet onwetend kon zijn van het feit dat zij na 31 december 1995 nog steeds werkzaam was bij de administratie, noch derhalve van het feit dat de aanstelling van 30 maart 1995, waarvan hij wist dat deze ten einde zou lopen op 31 december 1995, hernieuwd was; dat zij van oordeel is dat verzoeker, gelet op die omstandigheden en op de vorige beroepen die hij heeft ingesteld en waaruit zijn bijzondere waakzaamheid is gebleken, redelijkerwijs niet kon twijfelen aan het feit dat de bestreden beslissing, waarbij hij belang had, wel degelijk genomen was, en wel in januari 1996; dat verzoeker onder die omstandigheden volgens haar niet mocht proberen te bewerkstelligen dat de verjaringstermijn op een later tijdstip ingaat door elke poging om kennis te nemen van de beslissing in haar geheel uit te stellen;

Overwegende dat verzoeker daarop antwoordt dat "hij alleen wist dat de aanstelling van (de tussenkomende partij) ten einde liep aan het eind van het jaar 1995, behalve indien haar arbeidsovereenkomst wettelijk zou worden geschorst" en dat de aanwezigheid van die tussenkomende partij in de kantoren van de stad in het begin van de maand januari 1996 "op zich hoegenaamd niet te denken kon geven dat haar aanstelling hernieuwd was,

aangezien het reeds voldoende was dat zij gedurende enkele dagen afwezig geweest was opdat de beëindiging van haar arbeidsovereenkomst werd uitgesteld"; dat hij opmerkt dat geen enkele dienstnota is verspreid om de indiensthouding van de tussenkomende partij bekend te maken; dat hij overigens betwist dat laatstgenoemde in een kantoor naast dat van hem gewerkt heeft; dat hij bovendien aanvoert dat hij vanaf 19 januari 1996 gedurende vier maanden arbeidsongeschikt is geweest en hij tijdens die periode geen enkel contact heeft gehad met de administratie; dat hij staande houdt dat hij pas op 3 april 1996 kennis gekregen heeft van de bestreden beslissing, toen hem de memorie (van de tussenkomende partij) is bezorgd in het kader van het eerdere beroep nr. A.63.868/VI-12.479, dat het voorwerp heeft uitgemaakt van het voornoemde arrest nr. 81.015 van 16 juni 1999;

Overwegende dat verzoeker op de hoogte was van het feit dat de contractuele aanstelling van de tussenkomende partij d.d. 30 maart 1995, waarvan hij de nietigverklaring gevorderd heeft, op 31 december 1995 ten einde zou lopen; dat hij niet ontkent dat deze niettemin ook nadien haar ambt is blijven uitoefenen, zoals ook uit de door de tussenkomende partij overgelegde stukken blijkt; dat hij weliswaar betoogt dat een mogelijke schorsing van die aanstelling de duur ervan had kunnen verlengen, maar dat hij nalaat om daarvan enig bewijs te leveren, terwijl inzonderheid uit de door de tussenkomende partij overgelegde stukken blijkt dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker betoogt, hun kantoren zich wel degelijk naast elkaar bevonden, dat zij destijds in de dienst onderling stukken hebben uitgewisseld en dat, mocht de tussenkomende partij afwezig zijn geweest, verzoeker daarvan op de hoogte moet zijn geweest; dat verzoeker weliswaar voorts melding maakt van zijn arbeidsongeschiktheid en van zijn afwezigheid gedurende vier maanden in het begin van het jaar 1996, maar dat zijn afwezigheid naar aanleiding van die arbeidsonge-

schiktheid pas op 19 januari 1996 is begonnen, zodat hij heeft kunnen vaststellen dat de tussenkomen de partij nog steeds in dienst was tussen 1 januari en 18 januari 1996 en niets hem belet heeft om, zelfs tijdens zijn periode van arbeidsongeschiktheid, te vragen naar de beslissing krachtens welke de tussenkomen de partij haar ambt was blijven uitoefenen, aangezien hij, gelet op die omstandigheden, redelijkerwijs niet kon twijfelen aan het bestaan van zulk een beslissing, zodat het hem toekwam ervoor te zorgen dat hij er inzage van zou krijgen en hij niet mocht proberen te bewerkstelligen dat de verjaringstermijn voor het instellen van zijn beroep voor de Raad van State op een later tijdstip zou ingaan; dat het verzoekschrift, dat is ingediend bijna vier maanden nadat verzoeker kennis gekregen heeft van de bestreden beslissing, te laat komt; dat de exceptie moet worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zevenentwintig oktober 1900 negenennegentig door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.